ECLI:LV:VRT:2024:0125.19420143423.2.S
Lieta Nr. 19420143423
K71-0101-24/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs 2024. gada 25. janvārī

Vidzemes rajona tiesa,
tiesnese Līga Ašitoka,
piedaloties prokuroram Aivaram Ābolam,
aizstāvei Gunai Karitonei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā
/pers. B/, personas kods /personas kods/,
apsūdzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja tiesas nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, un proti:

/pers. B/, būdams persona, kurai ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 25. augusta lēmumu piemēroti ierobežojumi, lai nodrošinātu /pers. C/ pagaidu aizsardzību pret vardarbību, un būdams 2023. gada 1. septembrī plkst. 18.40 brīdināts par sekām, kādas iestāsies, ja viņš nepildīs tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību, ļaunprātīgi pārkāpa iepriekšminētajā tiesas nolēmumā noteikto aizliegumu.

Proti, /pers. B/, 2023. gada 16. septembrī ap plkst. 19.00, atrodoties Valmieras novadā, /adrese/, tirdzniecības centra "Nosaukums 2" telpās, veikalā "Nosaukums 1", esot alkohola ietekmē, apzināti un mērķtiecīgi ieradās /pers. C/ darba vietā, uzturot ar pašu /pers. C/ kā vizuālu saskari, tā arī fizisku saskari, kuras ietvaros verbāli ar viņu sazinājās, proti, pieprasīja atdot sev piederošas personīgās mantas, tādējādi pārkāpjot ar minēto Vidzemes rajona tiesas lēmumu noteiktos aizliegumus, proti, uzturēties /pers. C/ darba vietā tirdzniecības centrā "Nosaukums 2" veikalā "Nosaukums 1", kā arī satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari, tāpat jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar šādu savu rīcību /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Krimināllietas izskatīšana noteikta 2023. gada 14. decembrī plkst.14. 00. Apsūdzētajam par tiesas sēdi paziņots Kriminālprocesa likuma 22. nodaļas noteiktajā kārtībā noteiktajā kārtībā.

Uz minēto tiesas sēdi apsūdzētais neieradās, tiesa apsūdzētā neierašanos atzina par neattaisnotu. Nākamā tiesas sēde tika noteikta 2024. gada 25. janvārī un apsūdzētajam piemērota piespiedu atvešana.

Procesā iesaistītajām personām par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots Kriminālprocesa likuma 22. nodaļas noteiktajā kārtībā, taču apsūdzētais uz tiesas sēdi 2024. gada 25. janvārī nav ieradies.

No Valsts policijas /amats/ Valsts amatpersona saņemta informācija, ka apsūdzētais /pers. B/ tiesas norādītajā dzīvesvietā nebija sastopams.

Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmā daļa noteic, ka krimināllietu par krimināl pārkāpumu, mazāk smagu noziegumu un smagu noziegumu, par kuru paredzēts brīvības atņemšanas sods līdz pieciem gadiem, tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi vai ir iesniedzis tiesai lūgumu par krimināllietas iztiesāšanu bez viņa piedalīšanās.

Tiesa, uzklausot prokurora un aizstāves viedokļus, atzīst, ka ir pamats krimināllietu iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmajā daļā noteikto.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmo daļu krimināllietu var iztiesāt, ja tiesas sēdē piedalās aizstāvis. Minēto nosacījumu tiesa ir izpildījusi, jo tiesas sēdē piedalās aizstāve Guna Karitone.

Tiesa secina, ka lietā ir iegūti ticami, attiecināmi uz konkrēto krimināl procesu un pieļaujami pierādījumi kas tieši apstiprina apsūdzētā vainu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Apsūdzētā vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā, pilnībā pierādīta ar paša apsūdzētā pirmstiesas kriminālprocesā un liecinieka pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, kā arī ar rakstveida pierādījumiem lietā.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa 501.panta ceturto daļu nolasītas apsūdzētā /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības *(lietas 10.-11., 29., 43.-44.lapa),* kurās norādīts, ka 2023. gada 8. septembrī tika iepazīstināts ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 25. augusta lēmumu, tiesas lēmums saprotams. Varot liecināt, ka ar meitu /pers. C/ kopš 2017. gada sliktas savstarpējās attiecības. 2023. gada jūnijā, precīzu datumu neatceroties, prasījis meitai, lai mammai nodod informāciju, ka vēlas atgūt savas mantas atpakaļ. 2023. gada 16. septembrī aizgājis pie meitas uz viņas darba vietu tirdzniecības centrā "Nosaukums 2" /adrese/, uz veikalu "Nosaukums 1" un jautājis par savām mantām. Atzīst, ka bijis lietojis alkoholu, bet veikalā nekādu skandālu netaisījis, nelamājies un meitai draudus neizteicis. Meita neko nav atbildējusi, aizgājis prom. Gājis uz autoostu, kad viņu aizturējusi policijas darbinieki. Saprotot, ka pārkāpis tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, savu vainu atzīstot un izdarīto nožēlojot. Vairāk tiesas

lēmumā minētos ierobežojumus nepārkāpšot. Psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāvot, invaliditāte neesot. Ir praktiski vesels un ir pensionārs. Esot spējīgs veikt fizisku darbu, sakarā ar to līdz sodīt ar sabiedrisko darbu, jo naudas sodu nevēlas. Mēneša ienākumi ir aptuveni 400 EUR.

Atbilstoši Krimināllikuma 1. panta pirmās daļas noteikumiem, pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanas gaitā ir pierādīts, ka /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību apsūdzībā norādītajos apstākļos, tādējādi aizskarot ar tiesas nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību aizsargātās personas likumīgās intereses un tiesības.

Ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 25. augusta lēmumu lietā Nr.3-12/09480-*23 (lietas 31.-32.lapa)* piemērota pagaidu aizsardzība pret vardarbību, nosakot /pers. B/ ierobežojumus:

1) aizliegumu uzturēties /pers. C/ dzīvesvietā Valmierā, /adrese/ un darba vietā tirdzniecības centra "Nosaukums 2" veikalā "Nosaukums 1" /adrese/;

2) aizliegumu satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari;

3) aizliegumu jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/;

4) aizliegumu, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/;

5) aizliegumu tuvoties /pers. C/ meitai /pers. E/ tuvāk par 50 (piecdesmit) metriem;

6) aizliegumu atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/ tuvāk par 30 (trīsdesmit) metriem; mājokļa adrese: /adrese A/;

7) aizliegumu atrasties tuvāk par 10 (desmit) metriem /pers. C/ darba vietai veikalam "Nosaukums 1" tirdzniecības centrā "Nosaukums 2" /adrese/.

Nolemts brīdināt /pers. B/, ka policija veiks lēmuma izpildes kontroli un, ja lēmums netiks pildīts labprātīgi, viņš būs atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu.

No informācijas par iepazīstināšanu ar tiesas lēmumu *(lietas 33.lapa)* izriet, ka 2023. gada 1. septembrī /pers. B/ uzrādīts 25.08.2023. tiesas lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. /pers. B/ parakstījies par iepazīšanos ar lēmumu un personai izskaidrotas viņa tiesības un pienākumi attiecībā pret šo lēmumu. /pers. B/ par atbildību pēc Krimināllikuma 168.[1] panta "Nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšanu" brīdināts, par ko parakstījies.

No Valsts policijas darbinieka /pers. F/ ziņojumā norādītā *(lietas 2.lapa)* izriet, ka 2023. gada 16. septembrī veicis dienesta pienākumus un plkst. 19.10 no RKVN "Tālava" saņemta informācija, ka /adrese/ veikalā "Nosaukums 1" ienācis /pers. B/, kuram ir tiesas lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un /pers. B/ nedrīkst tur doties, kā arī kontaktēties ar /pers. C/. No RKVN "Tālava" ieguvuši informācija par to, ka /pers. B/ iepazīstināts ar tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un šajā gadījumā /pers. B/ nav ievērojis minētā lēmumā noteiktos ierobežojumus.

No Valsts policijas darbinieka /pers. G/ ziņojumā norādītā *(lietas 4.lapa)* izriet, ka 2023. gada 16. septembrī plkst. 19.15 saņēmis paziņojumu no RKVN "Tālava" par to, ka /pers. B/ iegājis veikalā "Nosaukums 1" un piedraudējis savai meitai, pārkāpjot netuvošanās aizliegumu.

Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir ar formālu sastāvu.

Noziedzīgais nodarījums uzskatāms par pabeigtu no brīža, kad konstatēts, ka vainīgais nepilda vai pārkāpj uzliktos pienākumus vai aizliegumus. Šajā gadījumā nav nepieciešams konstatēt kaitīgu seku iestāšanos. Atbildība iestājās par konkrētām apsūdzētā darbībām, kuras vērstas uz lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto aizliegumu neievērošanu.

Ievērojot minēto tiesa atzīst, ka /pers. B/ tika iepazīstināts ar lēmumu un lēmums paziņots /pers. B/. 2023. gada 17.septembra aizturētā nopratināšanas protokolā /pers. B/ norādījis *(lietas 10.-11., 29., 43.-44.lapa),* ka zinājis un zina, ka ir tāds lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Norādījis, ka 2023. gada 8.septembrī tika iepazīstināts ar Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 25. augusta lēmumu.

Krimināllikuma 168.[1] pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt ar aktīvām darbībām, kas vērstas uz tiesas nolēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu pārkāpšanu un šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai speciālais subjekts, proti, 14 gadu vecumu sasniegusi pieskaitāma persona, kurai ar tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikti konkrēti ierobežojumi.

Savukārt no subjektīvās puses noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, tātad - vainīgais zina, ka ir spēkā stājies tiesas nolēmums un nevēlas ievērot tajā noteiktos ierobežojumus, apzinās savas darbības un vēlas konkrēti rīkoties.

Saskaņā ar Krimināllikuma 168.[1] pantā noteikto kriminālatbildība iestājas par ļaunprātīgu tiesas nolēmuma nepildīšanu, tādējādi, lai personu varētu saukt pie kriminālatbildības saskaņā ar Krimināllikuma 168.[1] pantu, nepietiek konstatēt to, ka persona tīši veikusi kādu darbību vai pārkāpusi ar tiesas nolēmumu noteiktu aizliegumu. Būtiska nozīme ir arī ļaunprātības konstatēšanai apsūdzētā darbībās. Jēdziens „ļaunprātīgs" ir saistīts gan ar noziedzīga nodarījuma objektīvo, gan arī ar subjektīvo pusi. Secinājums par ļaunprātības kā noziedzīga nodarījuma pazīmes esību ir izdarāms, ņemot vērā konkrēta noziedzīga nodarījuma ārējo izpausmi (svarīgi ir ne tikai tas, ka kāds aizliegums tiek pārkāpts, bet arī tas, kā tas tiek izdarīts), pārkāpuma izdarīšanas ilgumu (uz ļaunprātību norāda nodarījuma ilgstoša vai vairākkārtēja izdarīšana), likumpārkāpēja rīcības mērķtiecību (likumpārkāpējs ne tikai tīši veic kādu darbību, bet rīkojas nolūkā pārkāpt aizliegumu; likumpārkāpējs skaidri apzinās, ka viņa rīcība ir nepieļaujama un ir aizliegta ar tiesas nolēmumu, tomēr par spīti tam izdara pārkāpumu). *(Judins A. Nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšana. Jurista Vārds, 20.10.2015., Nr. 41 (893)).*

Ar apsūdzētā liecībās norādīto, policijas darbinieku norādīto apstiprinās, ka /pers. B/ ne tikai satika /pers. C/ un uzturēja vizuālu saskari ar viņu, bet arī tuvojās viņas darba vietai tuvāk par 10 metriem, atradās veikalā "Nosaukums 1" tirdzniecības centrā "Nosaukums 2" /adrese/, kur strādā /pers. C/, tādējādi ļaunprātīgi, zinot par viņam noteiktajiem ierobežojumiem un apzinoties to pārkāpšanas iespējamās sekas, nepildīja Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 25. augusta lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, ar kuru viņam tika noteikts aizliegums satikties un uzturēt fizisku vai vizuālu saskari ar /pers. C/, kā arī aizliegums atrasties tuvāk par 10 metriem /pers. C/ darba vietā tirdzniecības centra "Nosaukums 2" veikalā "Nosaukums 1" /adrese/.

Tiesai nav šaubu, ka /pers. B/ bija zināmi un saprotami Vidzemes rajona tiesas 2023. gada 25. augusta lēmumā noteiktie pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, taču viņš tīši neievēroja un apzināti pārkāpa ar tiesas nolēmumu noteiktos ierobežojumus, tādēļ secināms, ka apsūdzētā darbības ir ļaunprātīgas.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ saprata un apzinājās savu darbību raksturu, tādēļ secina, ka noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarījis ar tiešu nodomu, jo viņa darbības bija tīšas, plānotas un mērķtiecīgas.

Apsūdzētajam bija pienākums ievērot tiesas nolēmumu un tajā noteiktos ierobežojumus, neatkarīgi no saviem uzskatiem, vēlmēm vai subjektīvā viedokļa par tā pamatotību, turklāt tiesa arī nav konstatējusi apstākļus, kas varēja provocēt apsūdzēto neievērot tiesas lēmumu.

Minēto apstiprina arī liecinieces /pers. C/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās norādītais *(lietas 3.lapa)*, ka 2023. gada 16. septembrī atradusies savā darba vietā /adrese/, "Nosaukums 2" veikalā "Nosaukums 1". Plkst. 19.00 ienācis tēvs /pers. B/, kuram ir tiesas lēmums par netuvošanos viņai un viņas meitai. /pers. B/ bijis alkohola reibumā stāvoklī, uzvedies agresīvi un pieprasījis, lai atdodot viņa mantas. /pers. B/ atradies 2-3 metru attālumā.

No 2023. gada 16. septembra personas pārbaudes protokola *(lietas 5.lapa)* izriet, ka apsūdzētajam izelpotajā gaisā konstatēta alkohola

koncentrācija 1,50 promiles, bet atkārtotā pārbaudē 1,37 promiles. Personas pārbaudes protokolu /pers. B/ parakstījis, piekrītot veiktās pārbaudes rezultātiem.

Tiesa, izvērtējusi tiesas sēdē iegūtos pierādījumus, ir nonākusi pie pārliecības, ka apsūdzētā vaina Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajai daļai tiesas izmeklēšanā iegūtie pierādījumi izslēdz jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka krimināllietā iegūtie un tiesas izmeklēšanā pārbaudītie pierādījumi ir ticami un attiecināmi uz izdarīto noziedzīgo nodarījumu, pieļaujami, jo iegūti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un pietiekami apsūdzētā vainas noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā, pierādīšanai.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir izdarījis apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] pantā norādītās darbības un viņa nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo daļu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 168.[1] panta sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 168.[1] panta klasificējams kā kriminālpārkāpums.

/pers. B/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret personas neaizskaramības interesēm, tiesībām būt pasargātai no jebkāda veida vardarbības no savstarpēji saistītas personas puses.

Krimināllikuma 168.[1] panta sankcija paredz īslaicīgu brīvības atņemšanu vai probācijas uzraudzību, vai sabiedrisko darbu, vai naudas sodu.

Tiesa ņem vērā Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, ka brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu var piemērot tad, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem, un minētais likuma nosacījums attiecināms arī uz šo konkrēto gadījumu.

Vienlaikus ievērojams Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis, kas ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, ņemot vērā prokurora viedokli par sodu un apsūdzētā aizstāves viedokli par iespējamo sodu, ievērojot soda veida ietekmējošos apstākļus, uzskata, ka apsūdzētajam sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā. Tiesas ieskatā cita soda veida noteikšana nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā definēto mērķi.

Tiesa pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, konstatēja, ka apsūdzētais agrāk ir vairākkārt sodīts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu *(lietas 18.-24.lapa),* pēdējo reizi ar Vidzemes prokuratūras 2022. gada 28. jūlija prokurora priekšrakstu par sodu krimināllietā Nr.11130027622 /pers. B/ sodīts par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā izdarītu noziedzīgu nodarījumu ar sabiedrisko darbu uz 260 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu spēkā stājies 2022. gada 8. augustā.

Ar 2022. gada 2. decembra Vidzemes rajona tiesas lēmumu /pers. B/ 2022. gada 28. jūlija Vidzemes prokuratūras prokurora priekšrakstā par sodu noteiktais neizciestais sods - sabiedriskais darbs 220 stundas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 55 dienām. 2023. gada 12. februārī atbrīvots pēc soda izciešanas.

Apsūdzētais vairākkārt saukts pie administratīvās atbildības *(lietas 75.-80.lapa)*, pēdējās reizes:

- 2023. gada 11. novembrī Valmieras novada pašvaldības policijā uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 30368000172723-1 pēc Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 10. panta (par alkoholisko dzērienu lietošanu publiskā vietā) un pieņemts lēmums izteikt brīdinājumu;
- 2023. gada 15. decembrī Valmieras novada pašvaldības policijā uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 30368000182623-1 pēc Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 10. panta (par alkoholisko dzērienu lietošanu publiskā vietā) un pieņemts lēmums piemērot naudas sodu 10 naudas soda vienības (50 EUR). Nav ziņu par soda izpildi.
- 2023. gada 22. decembrī Valmieras novada pašvaldības policijā uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 30368000184823-1 pēc Administratīvo sodu likuma par pārkāpumiem pārvaldes, sabiedriskās kārtības un valsts valodas lietošanas jomā 10. panta (par alkoholisko dzērienu lietošanu publiskā vietā) un pieņemts lēmums izteikt brīdinājumu.

No Personu datu pārlūka izziņas *(lietas 78.-81.lapa)* redzams, ka apsūdzētais šķīries, apsūdzētajam nav apgādībā nepilngadīgu bērnu. Apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Tāpat tiesa ņem vērā arī apsūdzētā personību negatīvi ietekmējošos faktorus – attieksmi pret sodu, to, ka apsūdzētais turpinājis izdarīt noziedzīgu nodarījumu. Turklāt, kā redzams no lietas materiālos esošās Soda reģistra izziņas, sabiedriskā darba soda veids iepriekš nav sasniedzis mērķi – ar Vidzemes prokuratūras 2022. gada 28. jūlija prokurora priekšaraksta par sodu noteiktais sabiedriskais darba sods ar Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 2.decembra lēmumu aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Tiesas ieskatā minētais norāda uz apsūdzētā nespēju izprast un izvērtēt procesuālo pienākumu nepildīšanas sekas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais savas personiskās intereses izvirza augstāk par citu cilvēku interesēm un tiesībām un turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Ņemot vērā apsūdzētā personību, tiesai nav pārliecība, ka brīvības atņemšanai alternatīvs sods sasniegs soda mērķi. Tiesas ieskatā, brīvības atņemšanas sods ir taisnīgākais un samērīgākais sods. Brīvības atņemšanas sods panāks to, ka apsūdzētais un preventīvi arī citas personas turpmāk pildīs likumus un atturēsies no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apzinoties, ka par noziedzīgu nodarījumu, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 168.[1] pantā izdarīšanu sods var tikt piespriests arī reālas brīvības atņemšanas veidā.

Brīvības atņemšana, samērojot tiesību ierobežojumu arī ar sabiedrības drošības interesēm, konkrētajā gadījumā ir ne vien attaisnojama un pieļaujama, bet arī nepieciešama soda represīvo un preventīvo mērķu sasniegšanai.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu un 12.punktu, tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Lemjot jautājumu par nosakāmā soda mēru, tiesas ieskatā lietā konstatētie atbildību ietekmējoši apstākļi pieļauj apsūdzētajam piespriest sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, nosakot to tuvāk panta sankcijā paredzētajam vidējam īslaicīgas brīvības atņemšanas apmēram, ņemot vērā, ka konstatētie atbildību pastiprinošie apstākļi izslēdz sodu noteikt panta sankcijā paredzētajā minimālajā apmērā.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta ceturtajai daļai brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. B/ ieskaitāms šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadītais laiks 2023. gada 16. septembra plkst. 19.30 līdz 2023. gada 18. septembra plkst. 15.00 – 2 (divas) dienas.

Tiesas sēdē apsūdzētajam sniegta juridiskā palīdzība, par kuru zvērinātai advokātei Gunai Karitonei pienākas samaksa no valsts budžeta līdzekļiem 120 EUR *(lietas 84.lapa)*. Minētie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu piedzenami par labu valstij no apsūdzētā. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85. panta pirmajā daļā un 368. panta ceturtajā daļā paredzētos nosacījumus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmo daļu, 520. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2023. gada 16. septembra plkst. 19.30 līdz 2023. gada 18. septembra plkst. 15.00 – 2 (divas) dienas.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus par aizstāvības nodrošināšanu tiesas sēdē 120 EUR (viens simt sdivdesmit *euro*). Procesuālie izdevumi ieskaitāmi kontā Nr. LV05TREL819045814800B, saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu – 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās, un uzliekot pienākumu /pers. B/ iesniegt tiesai dokumentus par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu.

Pilns spriedums būs pieejams 2024.gada 8.februārī.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese L. Ašitoka

Dokuments parakstīts ar drošu e-parakstu un satur laika zīmogu.